

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 171 (XV) — Nr. 841

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 26 noiembrie 2003

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Pagina</u>
	DECRETE	DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE
691.	— Decret privind conferirea Semnului onorific <i>În serviciul Armatei</i> pentru ofițeri din Serviciul Român de Informații	Decizia nr. 386 din 16 octombrie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 289, art. 327 alin. 3 și 5 și ale art. 334 din Codul de procedură penală
	1-2	3-5
692.	— Decret privind conferirea Semnului onorific <i>În serviciul Armatei</i> pentru maiștri militari și subofițeri din Serviciul Român de Informații	Decizia nr. 406 din 4 noiembrie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2002 privind înființarea Ghișeului unic în punctele de trecere a frontierei de stat a României, aprobată cu modificări prin Legea nr. 599/2002
	2	5-8

DECRETE

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind conferirea Semnului onorific *În serviciul Armatei* pentru ofițeri din Serviciul Român de Informații

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 99 din Constituția României, precum și ale art. 4 alin. (1), ale art. 10 pct. 3 și ale art. 11 pct. IX.3 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, cu modificările ulterioare,

la propunerea directorului Serviciului Român de Informații,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Art. 1. — Pe data de 1 decembrie 2003 se conferă Semnul onorific *În serviciul Armatei*, pentru 15 ani de activitate și rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională, ofițerilor prevăzuți în anexa nr. 1*) la prezentul decret.

Art. 2. — Pe data de 1 decembrie 2003 se conferă Semnul onorific *În serviciul Armatei*, pentru 20 de ani de activitate și rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională, ofițerilor prevăzuți în anexa nr. 2*) la prezentul decret.

*) Anexele nr. 1 și 2 se comunică instituțiilor interesate.

Art. 3. — Pe data de 1 decembrie 2003 se conferă Semnul onorific *În serviciul Armatei*, pentru 25 de ani de activitate și rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională, ofițerilor prevăzuți în anexa nr. 3*) la prezentul decret.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

**În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.**

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

București, 30 octombrie 2003.
Nr. 691.

*) Anexa nr. 3 se comunică instituțiilor interesate.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind conferirea Semnului onorific *În serviciul Armatei* pentru maiștrii militari și subofițeri
din Serviciul Român de Informații**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 99 din Constituția României, precum și ale art. 4 alin. (1), ale art. 10 pct. 4 și ale art. 11 pct. IX.4 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, cu modificările ulterioare,

la propunerea directorului Serviciului Român de Informații,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Art. 1. — Pe data de 1 decembrie 2003 se conferă Semnul onorific *În serviciul Armatei*, pentru 15 ani de activitate și rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională, maiștrilor militari și subofițerilor prevăzuți în anexa nr. 1*) la prezentul decret.

Art. 2. — Pe data de 1 decembrie 2003 se conferă Semnul onorific *În serviciul Armatei*, pentru 20 de ani de activitate și rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în

pregătirea profesională, maiștrilor militari și subofițerilor prevăzuți în anexa nr. 2*) la prezentul decret.

Art. 3. — Pe data de 1 decembrie 2003 se conferă Semnul onorific *În serviciul Armatei*, pentru 25 de ani de activitate și rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională, maiștrilor militari și subofițerilor prevăzuți în anexa nr. 3*) la prezentul decret.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

**În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.**

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

București, 30 octombrie 2003.
Nr. 692.

*) Anexele nr. 1—3 se comunică instituțiilor interesate.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 386**

din 16 octombrie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 289, art. 327 alin. 3 și 5 și ale art. 334 din Codul de procedură penală

Nicolae Popa	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 289, art. 327 alin. 3 și 5 și ale art. 334 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Bogdan Robert Oprea, Alexandru Eugen Leon Dimitriu și Victor Viorel Vasile în Dosarul nr. 7.677/2002 al Judecătoriei Buftea.

La apelul nominal răspunde avocat Mircea Popescu, pentru autorii excepției, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul autorilor excepției solicită admiterea excepției astfel cum a fost formulată și constatarea neconstituționalității textelor de lege criticate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate privind dispozițiile art. 289 și ale art. 327 alin. 3 și 5 din Codul de procedură penală, arătând că asupra textelor de lege criticate Curtea Constituțională s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 151/2002, neexistând elemente noi pentru schimbarea acestei jurisprudențe. În ceea ce privește neconstituționalitatea prevederilor art. 334 din Codul de procedură penală, pune concluzii de respingere a excepției, ca fiind inadmisibilă, întrucât autorii acesteia nu au motivat-o, încalcând astfel dispozițiile art. 12 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 24 martie 2003, pronunțată în Dosarul nr. 7.677/2002, **Judecătoria Buftea a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 289, art. 327 alin. 3 și 5 și ale art. 334 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Bogdan Robert Oprea, Alexandru Eugen Leon Dimitriu și Victor Viorel Vasile, inculpați în dosarul menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii acesteia susțin că dispozițiile legale menționate sunt contrare prevederilor constituționale ale art. 23, referitoare la libertatea individuală, și ale art. 24, referitoare la dreptul la apărare, prevederilor art. 14 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, referitoare la dreptul la un proces echitabil, și ale art. 6 din Convenția pentru apărarea

drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la același drept fundamental. În argumentarea excepției se arată că dreptul la apărare nu se poate realiza câtă vreme inculpatul nu are posibilitatea de a pune întrebări martorului care nu este prezent la judecată, de a putea stabili, prin audierea acestuia în instanță, situații de fapt noi, cu implicații în situația de drept. A se da citire unei declarații de martor audiat în faza de urmărire penală și a prevedea că instanța va ține seama de ea la judecarea cauzei este considerat un aspect de reală insecuritate juridică. În opinia autorilor excepției, declarația martorului care nu se prezintă în instanță urmează să fie înlăturată, deoarece nu corespunde exigenței probatorului în materie penală. În sensul legislației europene trebuie să se asigure o garanție maximă de desfășurare a procesului penal, prin aducerea martorilor în instanță.

Cu privire la dispozițiile art. 334 din Codul de procedură penală, autorii excepției consideră că, pentru asigurarea egalității procesuale a părților, schimbarea încadrării juridice să fie făcută în termen de maximum un an de la data sesizării instanței, atunci când schimbarea încadrării este în defavoarea inculpatului, și că numai schimbarea încadrării juridice în favoarea inculpatului să poată fi făcută oricând.

Exprimându-și opinia asupra excepției, **Judecătoria Buftea** arată că solicitarea autorilor excepției de a fi înlăturate declarațiile martorilor audiați în faza urmăririi penale, dacă aceștia nu sunt audiați și în cadrul cercetării judecătorești, reprezintă o sancțiune pe care aceștia ar solicita-o prin modificarea Codului de procedură penală. Or, Curtea Constituțională se pronunță doar cu privire la constituționalitatea textului de lege criticat, neputând adăuga textul de lege și cu atât mai puțin de a stabili printr-o decizie o sancțiune procesuală penală. În plus, în România drepturile procesuale sunt garantate inculpaților atât în faza de urmărire penală, cât și în faza de judecată. De altfel, inculpații ar fi avut posibilitatea solicitării unei confruntări cu martorii audiați în momentul în care li s-a prezentat materialul de urmărire penală. Legea română permite, în toate fazele procesului, ca inculpații să adreseze întrebări celorlalte părți din proces. Faptul că, din motive obiective, un martor nu poate fi audiat în faza judecății nu înseamnă că acest lucru se datorează unei lacune legislative, mai ales că legea română prevede posibilitatea unei asemenea confruntări în toate fazele și etapele procesuale. În ceea ce privește aprecierea probelor, aceasta este un atribut al instanței, care urmează să se pronunțe asupra fondului cauzei prin coroborarea tuturor probelor administrate atât în faza de urmărire penală, cât și în faza judecății. Cu privire la critica dispozițiilor art. 334 din Codul de procedură penală, instanța consideră că aceasta este inadmisibilă, deoarece Curtea Constituțională nu poate modifica norma legală examinată, ci doar se pronunță cu privire la constituționalitatea ei. Pentru același motiv, apare ca vădit

nefondată critica formulată în ceea ce privește schimbarea încadrării juridice în favoarea sau în defavoarea inculpaților, cu atât mai mult prevederea unui termen de un an de zile.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al instituției Avocatului Poporului.

Președintele Camerei Deputaților apreciază că dispozițiile art. 289, art. 327 alin. 3 și 5 și ale art. 334 din Codul de procedură penală sunt constituționale. În acest sens, se arată că autorii excepției solicită, în realitate, Curții Constituționale interpretarea dispozițiilor art. 334 din Codul de procedură penală, precum și modificarea acestora, fapt ce excedează competenței acesteia. De asemenea, solicitarea lor de a fi înlăturate declarațiile martorilor audiați în faza urmăririi penale, atunci când aceștia nu mai sunt audiați în cadrul cercetării judecătorești, nu reprezintă o problemă de control al constituționalității, ci o adăugare la textul legii, ceea ce nu poate fi admis. De altfel, se arată în punctul de vedere menționat, autorii excepției nu indică textul constituțional considerat încălcat prin art. 334 din Codul de procedură penală.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 289 și ale art. 327 alin. 3 și 5 din Codul de procedură penală, în raport cu prevederile art. 23 și 24 din Constituție, este neîntemeiată, iar excepția privind art. 334 din Codul de procedură penală este inadmisibilă. Se arată că inadmisibilitatea decurge, pe de o parte, din faptul că autorii nu indică textele constituționale cărora dispozițiile criticate le contravin, iar pe de altă parte, pentru că ei solicită completarea acestor dispoziții prin adăugarea unor prevederi, ceea ce este inadmisibil, întrucât Curtea Constituțională se pronunță doar cu privire la constituționalitatea unui text de lege, fără să adauge sau să-l modifice. În ceea ce privește neconstituționalitatea art. 327 alin. 3 și 5, coroborate cu prevederile art. 289 din Codul de procedură penală, se arată că, potrivit art. 172 din Codul de procedură penală, învinutul sau inculpatul are posibilitatea de a asista direct sau prin apărător la audierea martorilor în cursul urmăririi penale, iar cu prilejul prezentării materialului de urmărire penală, el ia cunoștință de declarațiile martorilor și poate cere confruntarea cu aceștia. De aceea, dreptul la apărare al inculpatului nu este încălcat. Procedura instituită de legiuitorul român este în concordanță cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, invocată și de autorii excepției, potrivit căreia este permisă folosirea declarațiilor martorilor date anterior judecării, chiar dacă inculpatul nu a asistat la această audiere, cu condiția să fi fost respectate drepturile apărării. Se invocă și jurisprudența Curții Constituționale, și anume Decizia nr. 151/2002, prin care Curtea s-a pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 327 alin. 3 din Codul de procedură penală.

Avocatul Poporului consideră, de asemenea, că dispozițiile art. 289 și ale art. 327 alin. 3 și 5 din Codul de procedură penală sunt constituționale. Se arată că dispozițiile art. 327 alin. 3 și 5, în raport cu prevederile art. 24 din Constituție, au fost adoptate în considerarea unor situații obiective excepționale, în care martorul audiat în faza urmăririi penale nu se mai poate prezenta în fața instanței judecătorești pentru o nouă audiere. În aceste cazuri speciale, dreptul la apărare al inculpatului nu este încălcat, deoarece acesta are posibilitatea de a participa la

audierea martorilor în cursul urmăririi (art. 172 din Codul de procedură penală). Pe de altă parte, este în interesul aflării adevărului să se țină seama de declarațiile martorului audiat aflat în imposibilitate de a fi audiat și la instanță. În acest sens, s-a pronunțat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 151/2002. Totodată, partea interesată poate exercita căile de atac. În ceea ce privește art. 334 din Codul de procedură penală, față de art. 24 din Constituție, se arată că schimbarea încadrării juridice este un act procesual necesar, iar instanța este obligată să atragă atenția inculpatului că poate cere timp pentru a-și pregăti apărarea în noua situație, ceea ce constituie o garanție a dreptului la apărare. În acest sens s-a pronunțat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 83/2002. Cu privire la cererea autorilor excepției de modificare a dispozițiilor art. 334 din Codul de procedură penală, se arată că aceasta este inadmisibilă. Referitor la art. 289 din Codul de procedură penală față de prevederile art. 23 și 24 din Constituție, Avocatul Poporului precizează că aceste critici sunt nerelevante în cauză.

Președintele Senatului nu a transmis punctul său de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților, Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorilor excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 289, art. 327 alin. 3 și 5 și ale art. 334 din Codul de procedură penală, dispoziții care au următorul conținut:

— Art. 289 (Oralitatea, nemijlocirea și contradictorialitatea): „*Judecata cauzei se face în fața instanței constituită potrivit legii și se desfășoară în ședință, oral, nemijlocit și în contradictoriu.*”;

— Art. 327 (Ascultarea martorului, expertului sau interpretului) alin. 3 și 5: „*Dacă ascultarea vreunuia dintre martori nu mai este posibilă, instanța dispune citirea depoziției date de acesta în cursul urmăririi penale și se va ține seama de ea la judecarea cauzei. [...]*”

Dacă unul sau mai mulți martori lipsesc, instanța poate dispune motivat fie continuarea judecării, fie amânarea cauzei. Martorul a cărui lipsă nu este justificată poate fi adus silit.”;

— Art. 334 (Schimbarea încadrării juridice): „*Dacă în cursul judecării se consideră că încadrarea juridică dată faptei prin actul de sesizare urmează a fi schimbată, instanța este obligată să pună în discuție noua încadrare și să atragă atenția inculpatului că are dreptul să ceară lăsarea cauzei mai la urmă sau eventual amânarea judecării, pentru a-și pregăti apărarea.*”

1. Referitor la dispozițiile art. 289 și ale art. 327 alin. 3 și 5 din Codul de procedură penală, autorii excepției consideră că acestea sunt contrare prevederilor art. 23 și 24 din Constituție, privind libertatea individuală și dreptul la apărare, precum și prevederilor art. 14 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dreptul la un proces echitabil, în fața unei instanțe independente și imparțiale. În motivarea excepției, ei arată că dreptul la apărare al inculpatului nu se poate realiza dacă martorul, deși prezent și audiat în faza urmăririi penale, nu este prezent în instanță pentru a fi din nou audiat și pentru a fi întrebat. În aceste condiții, luarea în considerare a declarației martorului date în faza urmăririi penale ar însemna o

nesocotire a dreptului la apărare și ar trebui ca această probă să fie eliminată.

Examinând această critică de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 327 alin. 3 și 5 din Codul de procedură penală nu sunt contrare prevederilor art. 24 din Constituție referitoare la dreptul la apărare, deoarece inculpatul a putut cunoaște declarațiile date de martor în cursul urmăririi penale sau cu ocazia prezentării materialului de urmărire penală, când putea cere confruntarea cu martorul. De aceea, în situația obiectivă excepțională în care prezența martorului audiat în faza urmăririi penale nu mai este posibilă în fața instanței de judecată, legea prevede citirea declarației martorului, punerea ei în discuție și luarea în considerare la pronunțarea hotărârii. De altfel, cu privire la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 327 alin. 3 din Codul de procedură penală, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 151 din 23 mai 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 488 din 8 iulie 2002. Prin această decizie, Curtea, respingând excepția de neconstituționalitate, a arătat că dreptul de apărare al inculpatului nu este încălcat, având în vedere că are posibilitatea de a cunoaște și de a combate declarațiile date de martor în cursul urmăririi penale. Totodată, Curtea a subliniat că este în interesul aflării adevărului să se țină seama de declarațiile martorului legal audiat, aflat în imposibilitate obiectivă de a se prezenta în fața judecătorului pentru a da o nouă declarație.

Referitor la criticile de neconstituționalitate ale art. 289 din Codul de procedură penală în raport cu prevederile constituționale ale art. 23 și 24, Curtea constată că acestea sunt nerelevante pentru soluționarea excepției, neavând incidență cu obiectul acesteia.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (3) și (6) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 289, art. 327 alin. 3 și 5 și ale art. 334 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Bogdan Robert Oprea, Alexandru Eugen Leon Dimitriu și Victor Viorel Vasile în Dosarul nr. 7.677/2002 al Judecătoriei Buftea.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 octombrie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 406
din 4 noiembrie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2002 privind înființarea Ghișeului unic în punctele de trecere a frontierei de stat a României, aprobată cu modificări prin Legea nr. 599/2002

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător

Ioan Vida	— judecător
Aurelia Popa	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2002 privind înființarea Ghișeului unic în punctele de trecere a frontierei de stat a României,

aprobată cu modificări prin Legea nr. 599/2002, excepție ridicată de Consiliul Local al Municipiului Giurgiu în Dosarul nr. 185/15/CA/2003 al Tribunalului Giurgiu.

La apelul nominal răspund, pentru autorul excepției, avocat Dan Coporan și director executiv Vasile Mustăța, lipsind cealaltă parte, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul autorului excepției, avocat Dan Coporan, solicită admiterea excepției de neconstituționalitate ridicate, arătând următoarele: în sensul art. 44 și 45 din Legea nr. 189/1998 privind finanțele publice locale, taxele speciale constituie venituri cu destinație specială ale bugetelor locale și trebuie utilizate în scopurile pentru care au fost înființate. Contrar acestor dispoziții legale, art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2002 stabilește că fondurile încasate din taxele ecologice și de salubritate, ce constituie taxe speciale, se administrează de consiliile județene ale administrației publice în a căror rază de competență se află punctul de trecere a frontierei de stat a României, ele folosindu-se exclusiv pentru întreținerea și amenajarea punctelor de trecere a frontierei de stat și pentru salubritatea zonei limitrofe lor. Se consideră că prin aceasta se încalcă prevederile constituționale ale art. 121 alin. (1), potrivit cărora consiliul județean coordonează activitatea autorităților comunale și orășenești, în vederea realizării serviciilor publice de interes județean, precum și cele ale art. 136 referitoare la reglementarea prin lege a formării, administrării, întrebuințării și controlului resurselor financiare ale unităților administrativ-teritoriale. Totodată mai arată că prin textul de lege criticat se încalcă și principiul autonomiei locale, consacrat de art. 119 din Constituție, prin aceea că taxele locale speciale, cu destinație precisă, pe care le instituie sunt administrate de către consiliul județean. În completare, împluternicitul Consiliului Județean Giurgiu, domnul Vasile Mustăța, solicitând, de asemenea, admiterea excepției de neconstituționalitate, arată că Giurgiu este singurul municipiu din România în care zona limitrofă înseamnă frontiera de stat și municipiul Giurgiu. Potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 105/2001 privind frontiera de stat a României, aprobată și modificată prin Legea nr. 243/2002, culoarul de frontieră și fâșia de protecție a frontierei de stat fac parte din domeniul public al statului și se administrează de către autoritățile administrației publice locale, care asigură curățarea și întreținerea acestora. Mai mult, Ghișeuul unic de încasare a taxelor și a altor sume datorate în vamă s-a înființat în punctul de trecere a frontierei Giurgiu—Ruse care face parte din punct de vedere geografic din intravilanul municipiului, iar competența materială de instituire a taxelor este exclusiv a consiliului local, iar nu a consiliului județean. De asemenea, potrivit Legii nr. 326/2001, cu modificările ulterioare, serviciile publice de gospodărie comunală se realizează sub autoritatea administrației publice locale, adică consiliul local. Așa fiind, consideră că, din coroborarea dispozițiilor legale enunțate, reiese că atribuțiile de încasare a taxelor ecologice și de salubritate, precum și administrarea fondurilor rezultate din acestea revin exclusiv consiliului local, iar nu consiliului județean.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, sens în care arată că

prin textul de lege criticat nu sunt încălcate prevederile art. 119, art. 121 alin. (1) și ale art. 136 din Constituție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin **Încheierea din 27 februarie 2003, pronunțată în Dosarul nr. 185/15/CA/2003, Tribunalul Giurgiu a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2002 privind înființarea Ghișeuului unic în punctele de trecere a frontierei de stat a României, aprobată cu modificări prin Legea nr. 599/2002**, excepție ridicată de Consiliul Local al Municipiului Giurgiu.

În motivarea excepției se susține că prin prevederile art. 4 din ordonanța de urgență criticată „s-a realizat o substituție a consiliului județean în competența consiliului local“, ceea ce contravine art. 119 alin. (1), art. 121 alin. (1) și art. 136 alin. (1) din Constituție, precum și prevederilor art. 44 și 45 din Legea nr. 189/1998 privind finanțele publice locale. În acest sens, în esență, se arată că, potrivit legii menționate, taxa ecologică și taxa de salubritate sunt taxe locale speciale, cu destinație precisă, iar administrarea lor de către consiliile județene încalcă textele constituționale și de lege invocate.

Tribunalul Giurgiu apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată. În acest sens, se arată că nu sunt încălcate textele din Constituție invocate, deoarece: destinația fondurilor încasate din taxele ecologice și de salubritate este, potrivit ordonanței de urgență criticate, „întreținerea și amenajarea punctelor de trecere a frontierei și salubritatea zonei limitrofe acestora“, iar nu constituirea lor ca venituri la bugetul consiliilor județene; principiul autonomiei locale „nu exclude obligația autorităților administrației publice locale de a respecta legile cu caracter general, aplicabile pe întreg teritoriul țării, recunoscând existența unor interese locale specifice, distincte, dar care nu sunt în contradicție cu interesele naționale“; din fondurile prevăzute la art. 4 din ordonanța de urgență se efectuează plata serviciilor prestate de administrația publică locală, iar modul de distribuție a taxelor ecologice și de salubritate către bugetele locale urmează a fi stabilit prin norme metodologice elaborate de Ministerul Finanțelor Publice și aprobate de Guvern.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președintele Camerei Deputaților apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată. În acest sens, arată: administrarea de către consiliile județene a fondurilor încasate din taxele ecologice și de salubritate se face exclusiv în scopul pentru care au fost instituite, astfel că nu are loc o substituție a consiliului județean în competența consiliului local; principiul autonomiei locale nu exclude obligația autorităților administrației publice locale de a respecta legile aplicabile la nivel național, rezolvarea intereselor specifice la nivel de comună sau de oraș fiind în strânsă legătură cu rezolvarea intereselor întregului județ; competența de a stabili taxele prevăzute de textul de lege

criticat aparține consiliului județean care nu se substituie consiliului local.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată. În acest sens, arată: principiul autonomiei locale nu poate funcționa în afara legii, iar limitele autonomiei locale sunt stabilite prin lege; în situațiile reglementate de art. 4 din ordonanța de urgență nu este vorba de o substituie a consiliului județean în atribuțiile consiliului local, ci doar de administrarea fondurilor încasate de Ghișeu unic din taxele ecologice și de salubritate, cu menținerea expresă a destinației acestora; acțiunile întreprinse în scopul întreținerii și amenajării punctelor de trecere a frontierei de stat și salubrității zonei limitrofe sunt activități de mare anvergură ce presupun coordonarea de către consiliul județean; activitatea din punctele de frontieră este un serviciu de interes național, desfășurată de Direcția Generală a Vămirilor și nu de consiliul local; schimbarea prin lege a administratorului unor categorii de resurse financiare este o problemă de oportunitate asupra căreia numai legiuitorul poate decide; derogarea prin dispozițiile de lege criticate de la dreptul comun instituit prin Legea nr. 189/1998 nu constituie o problemă de constituționalitate, ci una de aplicare a legii.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților și Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2002 privind înființarea Ghișeuului unic în punctele de trecere a frontierei de stat a României, aprobată cu modificări prin Legea nr. 599/2002, care au următorul cuprins: *„Fondurile încasate din taxele ecologice și de salubritate se administrează de consiliile județene ale administrației publice în a căror rază de competență se află punctul de trecere a frontierei de stat a României. Acestea se folosesc exclusiv pentru întreținerea și amenajarea punctelor de trecere a frontierei de stat și pentru salubritatea zonei limitrofe a acestora.”*

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, aceste dispoziții de lege contravin prevederilor constituționale ale art. 119 alin. (1), ale art. 121 alin. (1) și ale art. 136 alin. (1). Potrivit Constituției republicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 767 din 31 octombrie 2003, cu reactualizarea denumirilor și renumerotarea textelor, art. 119 alin. (1) a devenit art. 120 alin. (1), art. 121 alin. (1) a devenit art. 122 alin. (1) și art. 136 alin. (1) a devenit art. 137 alin. (1). Prevederile constituționale menționate au următorul conținut:

— Art. 120 alin. (1): *„Administrația publică din unitățile administrativ-teritoriale se întemeiază pe principiile descentralizării, autonomiei locale și deconcentrării serviciilor publice.”;*

— Art. 122 alin. (1): *„Consiliul județean este autoritatea administrației publice pentru coordonarea activității consiliilor comunale și orașenești, în vederea realizării serviciilor publice de interes județean.”;*

— Art. 137 alin. (1): *„Formarea, administrarea, întreținerea și controlul resurselor financiare ale statului, ale unităților administrativ-teritoriale și ale instituțiilor publice sunt reglementate prin lege.”*

De asemenea, autorul excepției invocă și încălcarea art. 44 și 45 din Legea nr. 189/1998 privind finanțele publice locale, al căror conținut este următorul:

— Art. 44: *„(1) Pentru funcționarea unor servicii publice locale, create în interesul persoanelor fizice și juridice, consiliile locale, județene și Consiliul General al Municipiului București, după caz, stabilesc taxe speciale.*

(2) Quantumul taxelor speciale se stabilește anual și trebuie să acopere cel puțin sumele investite și cheltuielile curente de întreținere și funcționare a acestor servicii.

(3) Taxele speciale, instituite potrivit prevederilor prezentului articol, constituie venituri cu destinație specială ale bugetelor locale, fiind utilizate în scopurile pentru care au fost înființate.

(4) Sumele rămase neutilizate din taxele speciale, stabilite ca diferență între veniturile încasate și plățile efectuate, se reportează în anul următor cu aceeași destinație, o dată cu încheierea exercițiului bugetar. Același regim se aplică și celorlalte venituri cu destinație specială.”;

— Art. 45: *„(1) Taxele speciale se încasează numai de la persoanele fizice și juridice care se folosesc de serviciile publice locale pentru care s-au instituit taxele respective.*

(2) Prin regulamentul aprobat de consiliile locale, județene și Consiliul General al Municipiului București, după caz, se vor determina condițiile în care se pot percepe taxele speciale, modul în care se obține acordul persoanelor fizice și juridice plătitoare, precum și modul de repartizare a acestora.

(3) Hotărârile luate de consiliile locale, județene și Consiliul General al Municipiului București, după caz, în legătură cu repartizarea taxelor speciale pe persoanele fizice și juridice plătitoare vor fi afișate la sediul acestora sau prin publicare.

(4) Împotriva acestor hotărâri orice persoană interesată poate face contestație în termen de 15 zile de la afișarea sau publicarea acestora. După expirarea acestui termen consiliul care a adoptat hotărârea se întrunește și deliberază asupra contestațiilor primite.”

În sfârșit, autorul excepției consideră că prin textul de lege criticat sunt încălcate și prevederile Legii serviciilor publice de gospodărie comunală nr. 326/2001, cu modificările ulterioare, și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 105/2001 privind frontiera de stat a României, aprobată și modificată prin Legea nr. 243/2002.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată următoarele:

Sușinerile potrivit cărora administrarea fondurilor încasate din taxe ecologice și de salubritate de către consiliile județene încalcă principiul autonomiei locale, consacrat de art. 120 alin. (1) din Constituție, sunt neîntemeiate, deoarece autonomia locală nu se poate manifesta decât în limitele stabilite de lege. În sensul acestor dispoziții constituționale, prin textele de lege criticate care stabilesc că administratorul taxelor este consiliul județean și nu consiliul local pe a cărui rază teritorială funcționează Ghișeuul

unic, legiuitorul a configurat cadrul legal de manifestare a autonomiei locale.

De asemenea, prevederile art. 4 din ordonanța de urgență criticată nu contravin nici art. 122 alin. (1) din Constituție, întrucât activitatea desfășurată de punctele de frontieră este un serviciu public de interes național, chiar în situația în care punctul de frontieră se găsește exclusiv pe raza teritorială a unei localități. De altfel, Curtea constată că acest text de lege nu numai că nu încalcă prevederile art. 137 alin. (1) din Constituție, referitoare la reglementarea prin lege a formării, administrării, întrebuințării și controlului resurselor financiare ale statului, ale unităților administrativ-teritoriale și ale instituțiilor publice, ci chiar le dă expresie.

În sfârșit, o eventuală contrarietate între prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 86/2002 și dispozițiile altor legi nu intră în sfera controlului de constituționalitate. Conformitatea unor acte normative între ele este o problemă ce prezintă interes sub aspectul nevoii de corelare normativă, care este însă o cerință de tehnică legislativă, ce excedează competenței Curții Constituționale. Așa fiind, Curtea urmează să respingă și criticile de neconstituționalitate constând în susțineri privind încălcarea prevederilor art. 44 și 45 din Legea nr. 189/1998 privind finanțele publice locale, precum și a prevederilor Legii serviciilor publice de gospodărie comunală nr. 326/2001, cu modificările ulterioare, și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 105/2001 privind frontiera de stat a României, aprobată și modificată prin Legea nr. 243/2002.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2002 privind înființarea Ghișeului unic în punctele de trecere a frontierei de stat a României, aprobată cu modificări prin Legea nr. 599/2002, excepție ridicată de Consiliul Local al Municipiului Giurgiu.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 4 noiembrie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent șef,
Gabriela Dragomirescu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI – CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română – S.A. – Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro